

Mál nr. 73/2017

M
og
váttryggingafélagið V vegna húseigendatryggingar A.

Ágreiningur um bótaskyldu vegna líkamstjóns á skemmtistað.

Gögn.

Málskot, dags. 02.03.2017 ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 15.03.2017.

Málsatvik.

M var staddur á skemmtistaðnum B, sem er staðsettur í tiltekinni húseign í miðborg Reykjavíkur og er í eigu A, þar sem hann fór út á pall annarrar hæðar. Hann hallaði sér að háu hliði á pallinum sem opnaðist og við það féll hann aftur fyrir sig niður stiga af pallinum og til jarðar. M var fluttur á slysadeild Landspítalans þar sem í ljós kom að tveir hryggjarliðir höfðu brotnað við fallið. Samkvæmt vottorði læknis á slysadeild gróa slík brot að mestu á 6 vikum og að fullu á 12 vikum.

M gerir þær kröfur að bótaskylda vegna slyssins verði viðurkennd úr húseigendatryggingu A. M byggir á því að eigandi fasteignarinnar hefði átt að sjá til þess að gestir skemmtistaðarins ættu ekki að geta gengið út á pallinn þar sem aðbúnaður hans var hættulegur, pallurinn í mikilli hæð og án fullnægjandi fallvarna. Þá hafi aðbúnaðurinn ekki verið eins traustur og ætlast mátti til miðað við þá starfsemi sem fram fór í húsnæðinu. Umrætt hlið hafi ekki verið nægilega lokað þegar M hallaði sér upp að því og auðvelt hefði verið fyrir váttryggingartaka að auka öryggi gesta með því að setja upp skilti sem að minnsta kosti varaði við umferð um pallinn og tröppurnar. Rík aðgæsluskyldu hvíli á fasteignareiganda vegna aðbúnaðar fasteigna og sérstaklega þegar um er að ræða húsnæði sem leigt er út undir þjónustustarfsemi. Fasteignareigandi hefði mátt gera sér grein fyrir því að ölvað fólk gengi um staðinn og hefði því átt að gera viðeigandi öryggisráðstafanir. Það styðji kröfu M að eftir slys hans hafi verið sett upp trégrind með vörneti ofarlega í tröppunum rétt fyrir neðan umrætt hlið.

Í bréfi V kemur fram að staðhæfing M um að umrætt hlið hafi ekki verið nægilega lokað sé einhliða og ekki studd neinum gögnum. Einnig sú staðhæfing að aðbúnaðurinn við hliðið hafi ekki verið viðunandi vegna starfseminnar í húsinu. Hvorki Eldvarnareftirlitið né Heilbrigðiseftirlitið geri athugasemdir við aðbúnað húsnæðisins eins og hann var þegar slysið varð. Þá sé um að ræða neyðarútgang sem þurfi að vera opin svo unnt sé að yfirgefa húsnæðið vegna hættuástands og því sé eðli málsins samkvæmt ekki unnt að koma í veg fyrir að gestir skemmtistaðarins gangi út á pallinn og út um hliðið. Þegar slysið varð hafi M verið staddur á svæði sem hann hafði ekki erindi á og gestum sé meinaður aðgangur að nema í neyð. Váttryggingartaki hafi því ekki getað búist við því að gestir skemmtistaðarins gengju um neyðarútganginn og svæðið þar fyrir utan eins og aðra hluta húsnæðisins sem eru opnir gestum. Jafnvel þótt váttryggingartaki hafi komið upp rimlahliði eftir slysið hafi það ekki mátt vera þegar slysið varð því flóttaleiðin þurfi að vera opin. Með vísan til framangreinds sé það afstaða V að ekkert bendi til þess að tjónið megi reka til skaðabótaskyldrar háttsemi A. Þá þurfi að greina á milli ábyrgðar húseigenda annars vegar og ábyrgðar rekstraraðila hins vegar. Eðli málsins samkvæmt geti húseigandi sem er leigusali ekki borið skaðabótaábyrgð á háttsemi leigusala, þ.e. rekstraraðila skemmtistaðarins. Hafi leigutaki breytt húsnæðinu eða notað það á annan hátt en eðlilegt geti talist geti húseigandi ekki borið ábyrgð á því. Vakin er athygli á því að undir váttrygginguna fellur einungis skaðabótaábyrgð sem fellur á váttryggðan sem eiganda fasteignarinnar, sbr. 2. gr. 2. kafla skilmálans. Með vísan til alls ofangreinds sé ljóst að M hafi ekki tekist að sýna fram á meintan vanbúnað fasteignarinnar og því sé það afstaða V að váttryggingartaki beri ekki skaðabótaábyrgð á líkamstjóni málskotsaðila.

Álit.

Samkvæmt bréfi Heilbrigðiseftirlits Reykjavíkur, dags. 23. febrúar 2015 var niðurstaðan sú að M hafði hallað sér að neyðarútgangi sem hafi reynst vera hálf opinn og því dottið niður stigann og slasast. Við eftirlit á staðnum eftir slysið hafi neyðardyr lokast alveg. Komið sé rimlahlið bakvið dyrnar er ekki hafi verið til staðar þegar slysið varð. Í bréfinu kemur fram að Eldvarnareftirlitið hafi tekið út B eftir slysið og talið ástandið í lagi á staðnum og í samræmi við teikningar. Eldvarnareftirlitið benti á að sett hafi verið rimlahlið við stigann sem er flóttaleið bakatil sem á að vera opin meðan starfsemi er í húsinu. Þótt sett hafi verið vírnet til viðbótar við rimlahurðina þýðir það ekki að aðbúnaði hafi verið áfátt með rimlahurðinni einni til staðar.

Hvorki Heilbrigðiseftirlit Reykjavíkur né Eldvarnareftirlitið gerðu athugasemdir við aðbúnað við neyðarútganginn eins og hann var þegar slysið varð. Miðað við gögn málsins telur úrskurðarnefndin að húseigandi hafi ekki sýnt af sér vanrækslu vegna aðbúnaðar við neyðarútganginn. Af þeim sökum beri V ekki ábyrgð á tjóni M vegna slyssins.

Niðurstaða.

Tjón M er ekki bætt úr húseigendatryggingu A hjá V.

Reykjavík, 13. júní 2017.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Hrannar Már Gunnarsson lögfr.